

ституционализации; 4) ориентированность на процессы; 5) комбинация комплементарных ключевых компетенций; 6) реализация продукта труда от имени всей ВО как единого целого; 7) связь посредством информационных технологий. ВО всегда существует на базе сети людей, предприятий, других ВО. Сети могут быть интраорганизационными (внутриорганизационными, существующими в рамках одной организации в институциональном смысле) и интерорганизационными (межорганизационными, объединяющими несколько самостоятельных организаций). Важнейшим свойством ВО является высокий уровень гибкости ее функционирования. Во многом она обеспечивается современными техническими средствами, стимулирующими эффективный обмен информацией в рамках ВО. ВО представляет собой временные союзы, участники которых вкладывают свои умения и технологии в общий процесс по созданию блага, образуя полноценную и законченную «виртуальную цепочку создания ценности», уникальную в своем роде. Особенно важное значение имеет взаимная информированность участников ВО о компетенциях и потенциале друг друга. Информационные технологии создают необходимую информационную и техническую базу для сопровождения всех операций по взаимодействию участников ВО, делая ее существование возможным. Данный признак можно отнести к системообразующим. ВО характеризуются высокой долей виртуальных элементов и в значительной степени определяются нематериальным капиталом. Их развитие связано с глобализацией экономического пространства, развитием коммуникационных технологий, с повышением в большей степени ценности интеллектуальных ресурсов, а не материальных, развитием аутсорсинга, желанием по возможности избегать сложных иерархий, концентрируясь на процессах. Эпоха виртуальных организаций только начинается, что обусловлено огромным потенциалом виртуального пространства. Реалистичность в отношении понимания виртуальных организаций и способов управления ими является залогом успеха и развития данной организационной формы.

Червона А.О.
ХНУБА

НАДІЙНІСТЬ БУДІВЕЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ЇЇ ОЦІНКА

В сучасних умовах нестабільності світової економіки зросли ризики незадовільного виконання контрагентами своїх зобов'язань. Надійність відносин «інвестор-організація», «замовник-підрядник», «організація-покупець» стає найважливішим показником партнерської спроможності, що характеризує потенціал ефективної реалізації економічних інтересів учасників господарських зв'язків, забезпечує стабільно позитивну динаміку збуту.

Дослідження різних трактувань поняття «надійність» дозволяє запропонувати наступне визначення «надійності будівельної організації». Надійність будівельної організації — це комплекс властивостей елементів організації, що забезпечують здатність здійснювати виконання договірних зобов'язань перед замовниками, а також технічний, економічний та організаційний розвиток самої організації відповідно до її стратегічних цілей та вимог будівельного ринку. Для мінімізації можливих ризиків не виконання відповідних робіт, пропонується замовнику проводити оцінку партнерської надійності підрядника, що може становити складову частину тендерної документації. Також необхідно виділити показники, які оцінюють надійність. До них відносять фінансову стійкість, ліквідність і платоспроможність, інвестиційну активність, ринкову позицію, кредитні та виробничі (будівельні) показники. Отже, оцінка надійності партнерських відносин є перспективним напрямком у багатьох аспектах, а саме: попередження ризику у сфері комерціалізації інновацій, вибору оптимальної партнерської стратегії управління відносинами в межах екосистеми інновацій, рекламування партнерами своєї надійності.

Черкашина О.Л.
НТУ «ХП»

ТЕХНОЛОГІЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ СУЧАСНОЇ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

З кожним днем світ спостерігає зростання взаємозалежності та залежності економік різних країн, єднання світового господарства, поглиб-